

Exposició IDOLATRY
6 de març - 22 de juny
Blueproject Foundation
c/ Princesa 57. Barcelona

BLUEPROJECT
FOUNDATION

Ha après l'home contemporani a viure sense Déu o s'ha creat nous ídols?

La Blueproject Foundation reflexiona sobre els cultes contemporanis a la seva nova exposició *Idolatry*

La Blueproject Foundation presenta l'exposició *Idolatry*, que examina els ídols i les icones del món contemporani a través de reconeguts artistes

L'exposició està composta per obres, moltes d'elles inèdites al nostre país, de Jean-Michel Basquiat, Douglas Gordon, Keith Haring, Damien Hirst, Vik Muniz, Tom Sachs, Anthony Schepperd, Robert Williams, Aaron Young i Doug Aitken

Idolatry, és la segona exposició a la sala *Il Salotto* de la Blueproject Foundation. L'exposició, que es podrà visitar fins el 22 juny examina els nous ídols del món actual per respondre a la pregunta: **Ha après l'home contemporani a viure sense Déu o s'ha creat nous ídols?**

L'exposició, comissariada per Renato Della Poeta i Aurélien Le Genissel, es compon de 10 obres de diferents formats com vídeo, escultura, neó, quadres o collage i està formada per treballs de **Jean-Michel Basquiat, Douglas Gordon, Keith Haring, Damien Hirst, Vik Muniz, Tom Sachs, Anthony Shepperd, Robert Williams, Aaron Young i Doug Aitken**. Molts d'aquests treballs, inèdits al nostre país, es podran per primera vegada *Idolatry*.

Aquestes obres són préstecs de fundacions estrangeres com la Orsi Foundation de Milà, la Coppel Collection de Mèxic i també de galeries, dels propis artistes i de col·leccions privades

IDOLATRY

Partint del famós aforisme 125 de *La Gaya Ciència* (1882), on el filòsof alemany Friedrich Nietzsche anunciava la “mort de Déu”, *Idolatry* ofereix un recorregut per aquests “jocs sagrats” que els homes han hagut d’inventar per sobreviure a tant important anunci.

Enlloc de permetre a l’home ser lliure, la poderosa afirmació de Nietzsche sembla haver-lo portat directament als braços dels nous amos. Nacionalisme, extremisme, comunisme, profit, desigualtat: la història del segle XX es pot llegir com la història d’aquests perillosos amos que han embriagat als homes. Encara avui, el subjete occidental viu sovint fascinat per les fantasies de la telerealitat, la passió excessiva per l’esport, l’atracció per la celebritat, les promeses de felicitat de la ciència, l’egotisme de les noves tecnologies, el vertigen de la novetat... Els seus nous déus són Lionel Messi, Miley Cyrus o Steve Jobs. Els seus nous cultes es diuen egocentrisme, profit i màrqueting. Els seus nous altars són l’smartphone, el gimnàs o el supermercat.

El lloc de Déu es el sant grial que les estrelles de cinema, els jugadors de futbol, els cirujans plàstics i els polítics corruptes es disputen. **Idolatry presenta aquests “jocs sagrats”,** com ja va dir Nietzsche, **que els homes han hagut d’inventar per sobreviure a la mort de Déu.** Aquests móns imaginaris, aquests somnis de cartró o aquelles difuminades il·lusions.

La sèrie de retrats d’estrelles cinematogràfics (*Diamond Divas*, 2004) de **Vik Muñoz** juga amb la misteriosa i artificiosa estètica de la celebritat actual. Tot és qüestió de mirades, potser d’envoltoris, com a *Pure Honey* (2003) de **Tom Sachs**, on la mel es transforma en un producte de *Mc Donald’s* (o serà al contrari?). El contrapicat fantasmal de **Jean-Michel Basquiat**, posant a l’espectador als peus d’un Déu/mestre anomenat *Kleptomaniac* (1982), no pot resultar més contemporani en aquests temps d’escàndols financers i polítics. Aconseguirà el subjete occidental acabar amb les noves divinitats del frau i l’evasió fiscal? Amb la seva curiosa instal·lació *visual*, **Aaron Young** ens mostra perfectament que a través de la imatge, que són en realitat missatges i estructures de pensament les que s’imprimeixen al nostre inconscient. L’home està disposat a adorar a ídols, per molt imaginaris que siguin, com ho demostra el cristalí quadre de **Keith Haring** (*Untitled*, 1985).

Idolatry es pregunta a fi de comptes si el crit d’*El boig* de Nietzsche s’ha escoltat de veritat o si el temps d’un home veritablement “encara no ha arribat”.

BLUEPROJECT FOUNDATION

Blueproject Foundation és **un nou espai a Barcelona**, al barri del Born. Es va inaugurar el passat mes de setembre i és un **centre multidisciplinari d’art**, generador de continguts, el principal objectiu del qual és oferir una mirada respectuosa i intensa de la creació artística moderna i contemporània. És també un centre de reflexió i debat al voltant de totes les problemàtiques estètiques i intel·lectuals que existeixen avui i que ajudi a comprendre millor i a gaudir de la cultura que ens envolta.

Aposta per un **acostament més directe i personal a l’art**, desenvolupant i estimulant la creativitat i la imaginació a través d’exposicions i projectes personals. Una mirada inèdita a la poètica dels artistes que promou un contacte més proper entre artista, obra i observador. D’aquesta manera, Blueproject Foundation defensa un model expositiu en què les obres gaudeixin de l’espai i de la visibilitat necessàries per a una pausada i fructífera recepció per part de l’espectador.

Un altre pilar fonamental de Blueproject Foundation és la **plataforma de suport als joves artistes** convertint-se així en una eina d’impuls de l’escena cultural barcelonina. Per això compta amb un **programa de residència anual d’artistes** obert tant a joves creadors nacionals i internacionals com a figures més afermades. Insistent en la dimensió interdisciplinària i transversal que vol promoure la fundació, tots els formats (música, pintura, escultura, gastronomia, edició, performance...) culturals i estètics seran acceptats sempre que ofereixin una mirada estimulante i fructífera.

Els artistes o grup d'artistes són escollits per un comitè d'experts interns i externs a la fundació i podran gaudir d'una residència d'un mes a El Taller de la fundació, durant el qual podran desenvolupar els projectes pels quals van ser seleccionats. Durant aquest temps, la Blueproject Foundation es fa càrrec de la seva residència, les seves dietes i de la producció de l'obra (total o parcialment en funció de les propostes). Un cop acabat el període de residència, els treballs es presenten en una exposició temporal d'un mes a la Sala Project durant la qual les obres estaran a la venda.

Gràcies als seus **500 metres quadrats**, distribuïts en dues plantes, **l'edifici posa a disposició de l'espectador exposicions col·lectives inèdites**, provinents de col·leccions privades, i ambiciosos projectes personals de grans noms de l'art del nostre temps. L'àmplia zona d'exposició de la fundació es divideix en dos espais complementaris: **Il Salotto** és la sala reservada per als artistes més reconeguts on s'hi han exposat peces de Jean - Michel Basquiat, Andy Warhol, Lucio Fontana, Mark Tansey, Jörg Immendorff, Howard Hodgkin i A. R. Penk.

Oberta i accessible des del carrer, la **Sala Project** és un espai d'accés gratuït en què es donen cita les propostes d'artistes emergents i reconeguts alhora que serveix d'espai d'exposició per als treballs realitzats a les residències del Taller. Dos universos interconnectats els ecos es responen creant un constant diàleg entre la creació més audaç i l'art assentat. Aquesta sala es caracteritza per la seva dimensió multidisciplinària, que li permet albergar projectes de prometedors artistes i treballs de figures reconegudes.

ARTISTES IDOLATRY

Doug Aitken

Doug Aitken va néixer a Califòrnia al 1968. Viu i treballa a Los Angeles i Nova York. Ampliament conegut per les seves innovadores instal·lacions d'arte, Doug Aitken està a la vanguardia de la comunicació del segle XXI. Utilitzant una àmplia gamma de medis i enfocaments artístics, els seus ulls ens porten a un món on el temps, l'espai i la memòria són conceptes fluïts. Les seves obres s'han pogut veure en centres tan importants com el Whitney Museum, la Serpentine Gallery de Londres i el Centre Georges Pompidou de París.

Tom Sachs

Tom Sachs és un artista plàstic americà nascut a Nova York al 1966. Viu i treballa a Nova York. La denúncia dels excessos de la societat americana, la societat del consum, el pes de les empreses, l'imperialisme cultural, el progrés tecnològic o la identitat estan en el centre del seu treball. Un estil que es caracteritza sovint per l'assemblatge d'objectes quotidians i l'ús irònic i crític de marques i logotips immediatament reconeixibles.

Robert Williams

Robert Williams, afincat a Califòrnia, realitza alguns dels gràfics figuratius que l'acadèmia artística formal solia rebutjar: còmics, cartells de cinema, cromos, art surfista, il·lustracions per a cotxes de carreres, etc. Ja tenia una carrera com a pintor quan va decidir unir-se a l'estudi d'art d'Ed "Big Daddy" Roth a mitjans dels 1960. Williams ha col·laborat amb artistes de la talla de Matt Groening, Mike Kelley, Neon Park o Robert Crumb.

Vik Muniz

Vik Muniz és un artista brasiler que treballa a Nova York. Va començar amb l'escultura a la dècada dels anys 80. Posteriorment es va donar a conèixer amb la seva sèrie de retrats titulada "Pictures of Chocolate". Al 2006 va començar a treballar amb rebuig i brossa col·laborant pel documental sobre abocadors *Wasted Land*. Actualment el seu treball es troba més centrat a la fotografia, sobretot en retrats del món de la cultura pop realitzats a partir d'objectes quotidians.

Damien Hirst

Damien Hirst va néixer a Bristol al 1965. Va estudiar al Goldsmiths College de Londres i va aconseguir l'atenció pública per primera vegada al 1988 quan va crear i va comissariar l'exposició "Freeze". Al llarg de la seva obra, Hirst ofereix un enfoc directe i desafiant de les idees sobre l'existència. Hirst utilitza les eines i la iconografia de la ciència i la religió, creant escultures i pintura amb una bellesa i intensitat que ofereix a l'espectador una visió que trascendeix la nostra comprensió familiar del món.

Keith Haring

Keith Haring és un pintor nord-americà nascut a Pennsilvània al 1958 i considerat un dels més importants pintors de grafiti dels anys 80. Des de molt petit Keith Haring va començar a dibuixar inspirant-se en els dibuixos animats que veia a la televisió. Va estudiar art a la Ivy School of Art de Pittsburg, on va començar a fer serigrafies per imprimir a samarretes. Gràcies a la seva formació, Haring va ser el nexa d'unió entre els artistes del grafiti autodidactes i la corrent principal d'artistes joves responsable d'una forma subversiva d'expressió popular.

Douglas Gordon

Douglas Gordon és un artista escocès nascut a Glasgow al 1966, on viu i treballa. Presenta la seva primera exposició personal al 1986 i obté el prestigiós Turner Prize al 1996, sent la primera vegada que el guardó és atribuït a un vídeo artista. Conegut principalment per les seves obres audiovisuals, Gordon utilitza formats tan diferents com el vídeo, la fotografia, les instal·lacions o les projeccions murals.

Jean-Michel Basquiat

Jean-Michel Basquiat va néixer el 22 de desembre de 1960 a Brooklyn, Nova York. Va començar cridant l'atenció amb els seus grafitis a la ciutat de Nova York sota el nom de "SAMO". Abans que la seva carrera com a artista comencés, venia samarretes i postals en les que apareixien les seves obres de carrer. A mitjans dels 80 va col·laborar en una exposició amb Andy Warhol. Basquiat va morir el 12 d'agost de 1988, a la ciutat de Nova York. La seva obra i estil varen rebre crítiques i elogis per la fusió de les paraules, els símbols, els seus curiosos personatges i animals.

Aaron Young

Aaron Young va néixer al 1972 a San Francisco. L'artista viu i treballa a la ciutat de Nova York. Young utilitza accions destructives com la força generativa, els rastres dels seus actes efímers es registren en vídeos, dibuixos, escultures i fotografies que constitueixen objectes artístics. Els treballs de Young han estat exposats al PS 1 Contemporary Art Center, la Bienal del Whitney Museum o la Serpentine Gallery, entre altres.

Anthony Schepperd

Anthony Francisco Schepperd viu i treballa a Filadèlfia. Schepperd solia veure l'animació com una forma d'art inmadur i la pintura tradicional com la ruta respectada que volia agafar. Però quan fa tres anys li van encarregar produir una animació per un vídeo musical, Schepperd va redescobrir l'amor que sent cap a la relació entre el moviment en l'animació i la música.

MÉS INFORMACIÓ

<http://blueprojectfoundation.org/>

EXPOSICIÓ IDOLATRY

Inauguració: Dijous 6 de març a les 19h |

Entrada lliure

Del 6 de març al 22 de juny

De dimarts a diumenge, de 10.00 a 20.00 h.

Entrada: 3 euros

CONTACTE PREMSA

La Costa Comunicació

Marta Suriol / marta@lacosta.cat

Laura Mercadé / laura@lacosta.cat

T +34 933 103 888 / T +34 934 125 479